

Nr 434.

Av herr Aman, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående vissa avlönings- m. fl. anslag under riksstatens fjärde huvudtitel för budgetåret 1950/51 m. m.

Under senare år ha i olika sammanhang, bl. a. av 1943 års militärmusik-utredning i samband med avgivandet av dess s. k. slutrapport och av Försvarsväsendets underbefälsförbund, framställts förslag och framförts önskemål rörande en omDispositionering av de militära musikkårens stater med en ökning av antalet beställningar för underofficerare och/eller furirer och en motsvarande minskning av antalet beställningar för volontärer och platser för musikelever.

Vid en musikkår av den mindre storleksordningen, den s. k. typ III, finnas för närvarande, förutom musikdirektör, 2 fanjunkare, 3 sergeanter, 4 furirer, 1 korpral, 4 volontärer (alt. vicekorpraler) samt 4 elever. Av 18 aktiva musiker i kåren inneha alltså sammanlagt 9 — korpralen, de 4 volontärerna (vicekorpralerna) samt de 4 eleverna, vilka tillsammans utgöra hälften av kårens hela numerär — beställningar och därmed löner, som förutsätta att de befinna sig på utbildningsstadiet. Det är uppenbart, att en kår av här ifrågavarande storleksordning inte kan utföra tillfredsställande harmonimusik med allenast hälften av musikerna kapabla att besätta viktiga stämmor. I själva verket äro också de flesta av de lägre beställningshavarna, merendels både korpralen och volontärerna (vicekorpralerna) och ofta också en eller flera av eleverna, fullt användbara musiker. Vederbörande animeras dels genom själva systemet, dels genom musikdirektören, vars åtgärder dikteras av önskan att få en i möjligaste mån spelbar kår att kvarstå i tjänst, även om den inte kan erhålla en mot kunnandet och arbetsprestationen svarande lön. Det torde sålunda finnas åtskilliga militärmusiker, vilka nått mogen ålder och erhållit furirs grad men som äro avlönade såsom volontärer, och sådana som befordrats till sergeanter men uppbära lön såsom exempelvis korpraler.

När det gäller underbefäl i annan tjänst äro numera staterna så beräknade, att en normal befordringsgång skall kunna erhållas med tillträdande av korpralsbeställning (lön) efter två år och tillträdande av furirsbeställning (lön) efter tre år. Lönebeloppen i de skilda beställningarna äro också avvägda med hänsyn härtill.

Inledningsvis berörda förslag och önskemål ha samtliga syftat till att utjämna skiljaktigheterna i befordrings- och lönevillkor mellan musikunderbefälet och underbefälet i övrigt och tillförsäkra musikpersonalen för-måner i allt väsentligt överensstämmande med dem som gälla för det övriga underbefälet. Förslagen och önskemålen ha, med undantag av den mycket

obetydliga omfördelning av staterna som vidtogs fr. o. m. budgetåret 1948/49, innebärande vid en musikkår av typ III nytillkomst av en furirsbeställning och indragning av en beställning för volontär och plats för musikelev, och som omnämnts i Kungl. Maj:ts nu föreliggande proposition nr 110, inte föranlett några åtgärder.

De framförda propåerna synas emellertid böra betecknas såsom mycket rimliga, synnerligast som det är sedan länge bestående löneorättvisor de vilja råda bot på.

I de senare sammanhang, då denna fråga aktualiserats, har den sammankopplats med 1947 års musikutrednings arbete. De militärmusikaliska organisationsproblemen äro för musikutredningen icke någon huvudfråga, och utredningen torde, i den mån den över huvud taget kommer att framlägga preciserade förslag i ämnet, förutsätta bibehållande av militära musikformationer, i vart fall under en mycket lång övergångstid.

Det synes både ur statens synpunkt, i dess egenskap av arbetsgivare, och med hänsyn till den berörda personalen, som befinner sig i ett mycket trängt läge, angeläget, att de mest uppenbara disproportionerna i statsammansättningen och de mest framträdande löneorimligheterna undanröjas. Detta synes kunna ske genom inrättandet av ett antal nya furirsbeställningar och en samtidig minskning av antalet volontärsbeställningar och elevplatser. En sådan omfördelning behöver, eftersom det inte är fråga om inrättande av ordinarie tjänster, inte föregripa framtida organisatoriska förändringar inom militärmusiken.

Återstående elever synas i sammanhanget också böra överföras till volontärer över stat, varigenom de vinna anknytning till det vanliga statliga lönesystemet.

Underbefälsförbundets senaste, i propositionen nr 110, redovisade önskemål, framförda i skrivelse till Kungl. Maj:t den 29 november 1949, synas väl avvägda att t. v., och i avvaktan på resultatet av de överväganden som pågå, tillförsäkra musikunderbefålet drägligare befordrings- och lönevillkor. Skrivelsen i fråga förutsätter inrättandet av 4 nya furirsbeställningar vid kårer av typ I, 3 nya furirsbeställningar vid kårer av typ II och 2 nya furirsbeställningar vid kårer av typ III, reducering av antalet volontärer och musikelever i proportion härtill samt de kvarstående elevernas överförande till volontärer över stat.

Med hänvisning till det anförda hemställer jag,

att riksdagen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 110 måtte besluta om sådan omfördelning av de lägre beställningarna vid de militära musikkåren, att vid kårer av typ I antalet furirbeställningar ökas med 4 och antalet volontärer och elever minskas med 2 respektive 3,

att på samma sätt vid kårer av typ II furirerna ökas med 3 och volontärerna och eleverna minskas med vardera 2,

att vid kårer av typ III furirerna ökas med 2 och volontärerna och eleverna minskas med 1 respektive 2, samt att efter dessa justeringar kvarstående elever överföras till volontärer över stat.

Stockholm den 13 april 1950.

Valter Åman.
